

GLAS

NEKOČ PROSTOŽIDAR

ŽIVLJENJE V MESTU

ŽIVJENJE V MESTU

Vsak od nas prihaja iz različnega okolja, ki v veliki meri oblikuje našo prihodnost. Bolečine, težave, zlorabe, ali celo pritiski prijateljev nas lahko pripeljejo do aktivnosti, katere ranijo nas in tiste, ki jih imamo radi. Če nadaljujemo s takšnimi aktivnostmi, nas te navadno uničijo. Serge Jaunasse lahko pove, kako je po travmatičnih izkušnjah v otroštvu in krajšem obdobju kriminalnega življenja, s prijatelji preživel noči na mestnih ulicah celo po poroki. Pri zdravniku je bil zapisan kot brezupen primer, ženi pa so svetovali, naj ga zapusti. Končno je napravil odločitev, ki je spremenila njegovo življenje. Kot Yves Leclerc in Roger Dore je prišel do točke obupa, ko je poklical na pomoč Njega, ki mu je edini lahko pomagal narediti spremembo. Njegovo življenje, zakon in zdravje se je tedaj popolnoma spremenilo.

NEKOČ PROSTOZIDAR

Po nekaj stopnjah šolanja prostozidarstva sem nadaljeval pot v red ROYAL ARCH OF JERUSALEM in red »KRALJEVSKIH TEMPLARJEV«. Prostozidarstvo je bilo pomemben del mojega življenja. Nato se je nekaj spremenilo...

Z ženo sva bila običajna vernika, ob nedeljah zjutraj sva hodila v cerkev. Če povem po pravici, sem tam samo sedel popolnoma prazen. Pravzaprav sem premišljeval o poslu in o tem, kako osnovati uspešno podjetje. Neke nedelje je bilo videti, kot da pastor govori prav meni. Na koncu svojega govora je dejal: »V krščanskih knjigah sem našel resničen blagoslov in nekaj literature je na razpolago ozadju cerkve«.

Pred tem še nisem bral nikakršnih krščanskih knjig, ta pa me je tako pritegnila, da je nisem mogel spustiti iz rok. Govorila je o ljudeh, ki so osebno poznali Jezusa Kristusa, o ljudeh, ki so bili ozdravljeni in o krstu v Sv. Duha. Spominim se, da sem takrat podvomil v resničnost teh stvari.

Takrat smo v podjetju potrebovali še enega nadzornika. V časopis smo dali razpis in pričakovali, da bomo kot običajno preplavljeni s prošnjami. Vendar se je tokrat prijavil le en moški, ki se je na intervjuju predstavil z besedami: »Gospod Walker, prva stvar, ki jo morate vedeti je, da sem kristjan«. V odgovor sem bleknil, da tudi sam hodim v cerkev. Odgovoril mi je: »Da, toda to ni točno to, kar imam v mislih«.

Nekoč PROSTOZIDAR

*John Walker,
Birmingham,
Anglija*

Kljub čudnim trditvam je ta moški naredil name vtis in ponudil sem mu delo. Takrat pa me je presenetil. Dejal je: »Zdaj vaše ponudbe ne morem sprejeti.« Vprašal sem ga, če še kje kandidira, toda zagotovil mi je, da ne. Ker je bila tudi plača zadovoljiva, sem ga prosil za pojasnilo. »Pravzaprav ni nobenega problema«, mi je odgovoril, »vendar moram oditi domov in moliti skupaj z ženo. Šele ko mi Gospod Jezus Kristus reče, naj vstopim v vaše podjetje, lahko sprejemem.«

Kasneje se je pridružil podjetju. In ker nikoli ni vsiljeval svoje vere, sem v njem lahko videl nekaj trdnega in odločnega.

Vsak mesec me je povabil na srečanje FGBMFI (Mednarodna družba poslovnih ljudi celega evangelija). Ko nisem našel več nobenega izgovora, sem končno sprejel povabilo. Če sem pošten, sem sprva te ljudi imel za slaboumne. Bil pa sem preplavljen z čudovitim občutkom ljubezni, ki so jo izražali drug drugemu. Čutil sem, da so resnično iskreni tudi do mene. Nekaj mesecev kasneje sem se nekega večera vrnil domov, padel v spalnici na kolena in prosil Jezusa Kristusa, naj bo Gospod mojega življenja. Vedel sem, da je uslišal mojo molitev — počutil sem se nekako prerajene- ga.

Nato sem v Bibliji prebral, da nas Sv. Duh, ko enkrat pride v nas, vodi v popolno resnico. Ko sem prejel krst v Sv. Duhu, se mi je zazdelo nečisto sodelovati v obredih prostozidarjev.

Kadarkoli sem stopil v krščansko knjigarno, se je zdelo, da sem soočen s krščansko in prostozidarsko literaturo. Nato sem bil julija 1981 leta povabljen na zelo redek dogodek — posvetitev v red »Knight s Templar Preceptory Facettery«. Prispel sem zgodaj, zato sem se odločil, da se sprehodim po mestu. Naletel sem na prodajalno s krščanskimi knjigami. Sredi izložbe je bil ogromen napis: »Je lahko kristjan prostozidar?« Zadelo me je kot strela z jasnega. Na srečanje sem šel z močnim občutkom krivde. Tedaj sem začel moliti vsak dan: »Gospod, če zares želiš, da se znebiti stvari, ki ni Tvoja, moraš narediti nekaj tako močnega, da bom vedel, da mi govoriš Ti.«

Oktobra istega leta, sem na vožnji proti domu odkril, da radio ne deluje. Vso pot sem drezal vanj, vendar zaman. Kakšno miljo pred domom sem zaslišal glas: »John, prosi karkoli v mojem imenu, in dano ti bo. Ukaži, naj ta radio brezhibno igra!« To sem si razložil s tem, da sem preutrujen od dela, zato nisem ničesar storil. Ponovno sem zaslišal glas, tokrat je bila prošnja nujna. Dejal sem: »Naj bo. V imenu Jezusa ukazujem, naj ta radio brezhibno deluje!« Nič se ni zgodilo. Dejal sem: »Gospod žal mi je, da ni uspelo.«

»Dobro! Poslušal si in ubogal. Zdaj naj bo radio vključen. Ko boš ustavil avto in ga ponovno prižgal, bo radio začel delovati.« Ko sem prišel domov, so bila garažna vrata zaprta. Moral sem izstopiti in jih okleniti. Ko sem avto ponovno

prižgal, je na moje presenečenje radio oživel.

Ko sem to povedal mlademu kristjanu, ki je delal v naši pisarni, mi je odgovoril: »John, to je bila majhna preizkušnja ubogljivosti. Sv. Duh je želel videti, če boš poslušal in ubogal, kar ti bo naročil«. Pet dni kasneje smo imeli jutranje srečanje skupine FGBMFI. Govornik še nikoli ni govoril pred skupino, zato je imel tudi takrat govor napisan in ga je bzal. Približno na sredini govora pa je papirje odložil in rekel: »Božji Duh je pravkar prišel vame. Bog mi je povedal, da je v tej sobi nekaj prostozidarjev. Njegova beseda za vas je, da se temu odpoveste«. Srce mi je začelo razbijati. Vedel sem, da Bog govori meni in odgovoril sem mu s poslušnostjo.

GLAS: Obstaja kakšna možnost, da bi vas govornik poznal kot prostozidarja?

JOHN: Tega človeka prej nisem poznal in tudi nihče v skupini ni vedel, da sem prostozidar. To sem hranil popolnoma zase.

GLAS: Kakšen je rezultat sledenja Jezusu Kristusu — so se vam dogajali kakšni čudeži?

JOHN: Da. Šel em na srečanje FGBMFI, kjer naj bi predaval in Jezus mi je povedal: »Tam bo žena z rakom.« Tega nisem hotel razlagat. Dejal sem le: »Tukaj sedi gospa, ki zelo ljubi Gospoda in je precej bolna.« Takoj se je odzvala neka žena in dejala s solznimi očmi: »V tem tednu sem bila že 4-krat popolnoma pregledana in zdravniki so ugotovili, da imam raka.« Bila je izredno preplašena. Pomislil sem: »Bog, če si tukaj, reci le besedo, in ona bo v trenutku ozdravljena«. Molil sem. Šest tednov kasneje so mi povedali, da so to ženo na podlagi

raziskav, ki so nedvoumno pokazale raka, odprli, toda našli niso niti sledu o bolezni. Zdaj je minilo že več kot 2 leti in žena je popolnoma zdrava. Jezus Kristus je isti včeraj, danes in za vedno.

GLAS: *Vključeni ste v Komite za načrtovanje vseevropskega zborovanja FGBMFI-ja za leto 1991. Kako ste prišli tja?*

JOHN: Sestanki FGBMFI-ja so bili

ZGORAJ: *John govori z Margaret Thatcher, bivšo britansko ministrsko predsednico ob otvoritvi glavne pisarne in oddelka trgovske hiše, kjer je bil John zaposlen. LEVO: John in skupina graditeljev so na otvoritvi nekaga drugega projekta predstavljeni Sir Geoffrey Howe-ju, bivšemu britanskemu zastopniku ministrske predsednice.*

zame vedno pravi blagoslov. Na enem od njih (Phoenix, ZDA) so me pred leti zaprosili, da na kratko povem nekaj o prostožidarstvu! Po predstavitvi je k meni prišel moški in dejal: »Prepotovali smo več sto milj, da smo prispeli sem in ko sem poslušal vaše besede, je Sv. Duh govoril mojemu srcu o prostožidarskem prstanu, ki ga nosim«. Moški se je znebil tega prstana in Gospod ga je osvobodil na nov način.

GLAS: *Bili ste prostožidar. Mislite, da se je temu zares potrebno odreči?*

JOHN: Nedvoumno.

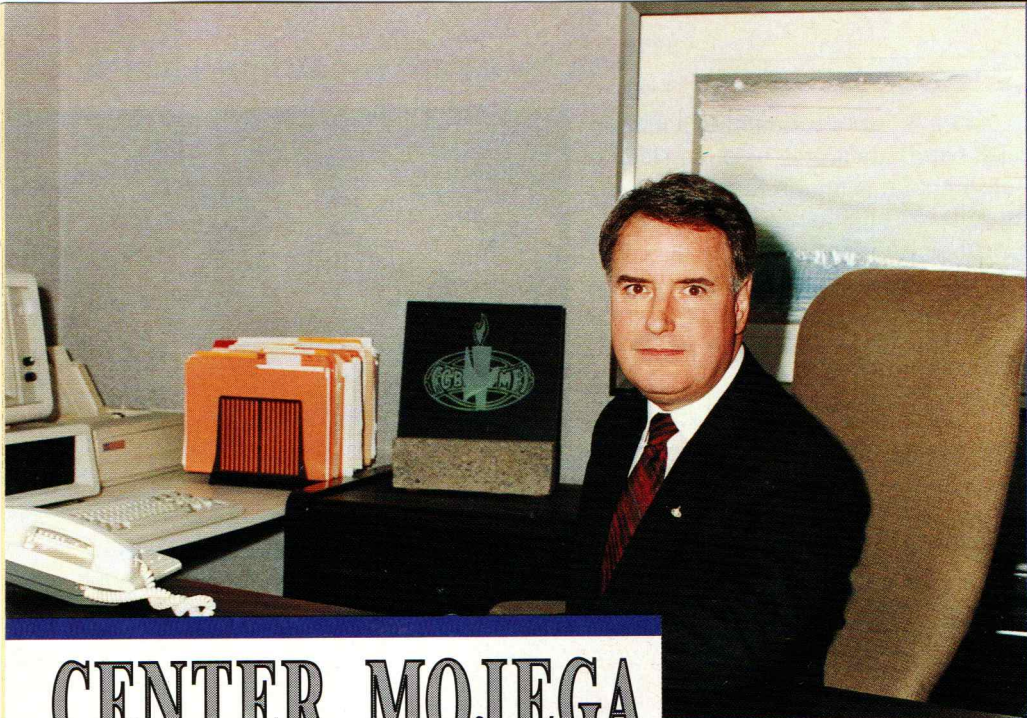
GLAS: *Ali čutite, da je prostožidarstvo nekrščansko?*

JOHN: Da, Biblija pravi: »Zakaj naš boj se ne bije proti krvi in mesu, ampak

proti vladarstvom, proti oblastem, proti gospodovalcem tega mračnega sveta, proti zlohotnim duhovnim silam pod nebesnim oblokom.« (Ef 6:12). Verjamem, da duh, ki vodi prostožidarje, ni Kristusov. Potrebno je poudariti, da govorim o duhu, ki vodi prostožidarje. Jezus je umrl za vse ljudi, vključno prostožidarje.

GLAS: *Torej verjamete, da stoji za prostožidarstvom dejanska duhovna sila?*

JOHN: Seveda. Mnogo ljudi se sprašuje, kako lahko trdim kaj takega. Zelo preprosto. Prostožidarstvo izhaja iz različnih religij. Prežeto je z vzhodno mistiko in priznava vero v vse bogove.

CENTER MOJEGA UNIVERZUMA

Yves Leclerc,
Laval, Quebec, Canada

Z osemnajstimi leti sem zanikal večino stvari, ki so me jih učili o religiji in se odpravil v svet »skusiti življenje.« Videl sem, da je to življenje vse, kar imam in poskušal potegnili čim več iz njega. Dest let je bilo središče mojega univerzuma MF. Nato se je zgodilo nekaj čudovitega. Z osemindvajsetimi leti sem se zaljubil v čudovito mlado dekle in v nekaj mesecih sva se poročila.

V moji filozofiji se, razen tega da sem imel ob sebi še nekoga, ni mnogo spre-

menilo. Toda prva leta najinega skupnega življenja so bila za mojo ženo pravo razočaranje. Takoj sva osnovala družino, toda tudi to me ni dosti spremenilo. Še vedno sem največ prostega časa prebil v mestu. Živel sem razvratno, mnogo let sem popival s prijatelji, medtem ko je moja žena skrbela za dom. Nič čudnega ni, da se je vsega naveličala in postala feministka.

Nato me je nekaj prijateljev povabilo na jutranje srečanje FGBMFI-ja (Mednarodna družba poslovnih ljudi celega evangelija). Takrat s stvarmi, ki sem jih počel, nisem bil zadovoljen in zdelo se mi je zanimivo spoznati skupino poslovnežev. Moje življenje je bilo prazno

in hotel nekaj spremeniti; toda kako? To je bilo vprašanje.

Tega jutra sem zgodaj vstal, še vedno poln »Scotcha«, počutil sem se, kot da bi se ravno privlekel skozi bojišče. Bilo je presenetljivo srečati toliko poslovnežev, profesionalnih ter izobraženih ljudi, ki so imeli jasen in živ odnos z Bogom. Pred koncem tega jutra sem postal prepričan o navzočnosti Boga. To je bilo zame pravo razodetje, ki je pomenilo, da Jezus mora živeti — očitnost tega dejstva me je popolnoma preplavila. Pričevanja, ki sem jih slišal, niso izrekli pastirji, temveč ljudje, ki so bili laiki kot jaz sam ter so govorili iz lastnih izkušenj. »Če Jezus živi,« sem razmišljal, »je to, kar On govori, resnično in mora biti zato vodilo mojega življenja.« Ob tej misli sem se začel tresti — ni bilo zaradi vročine ali mraza — vedel sem, da se moram odločiti. Tri dni sem pazljivo premišljal in na koncu sem vedel kaj storiti. Jasno mi je bilo, da nisem sprejel dejstva, da je Jezus živ, nisem živel v skladu s tem, zato sem ga prosil, naj pride v moje življenje. Kupil sem Biblijo in začel s branjem Novega Testamenta, vodila me je želja, da bi Jezusa поблиže spoznal. Nisem se želel vrniti k religiji, saj sem jo izkusil kot otrok. Zdaj sem si želel resničnosti.

Mnogokrat sem slišal, da človek nikoli ne more vedeti, kaj se dogaja po smrti. Nihče še ni vstal od mrtvih, da bi nam podal svoje izkušnje. Zdaj sem spoznal, da je to storil Jezus — On se je vrnil in v Bibliji je zabeleženih mnogo stvari, ki nam jih pripoveduje o tej izkušnji.

Že dolgo nazaj sem našel krščansko družino, ki me je vzpodbujala in me učila stvari o Bogu. Izkusil sem neverjetno srečo — nekaj, česar nisem nikoli našel v življenju visokih zabav in razvrat. O svojem odkritju nisem molčal. Vsakomur, ki me je želel poslušati, sem sporočil dobro novico, da Jezus živi.

V tem času me je moja žena Lorraine opazovala. Očitno je bilo, da sem se spremenil. Izgubil sem veselje do zabav in več časa preživel doma. Moja strast do velikih količin alkohola je izginila in prenehal sem s svojim neskončnimi šalami na račun ljudi.

GLAS: Lorraine, kako ste vi gledali na predanost vašega moža Jezusu Kristusu?

LORRAINE: Priznati moram, da me je v začetku motilo. Neprestano me je želel učiti o vsem, kar je prebral v Bibliji. Njegov pristop me je motil, toda videla sem, da se mu življenje počasi spreminja. Ni bil alkoholik, toda vaje bil vedno piti. Njegov način govorjenja se je spremenil, spremenilo se je njegovo obnašanje do hiše in družine. Bil je prijaznejši z otroci in z menoj, posvečal mi je več pozornosti in otroke je začel učiti. Počasi smo spoznali, da ima prav in tudi mi smo posvetili svoje življenje Gospodu.

GLAS: Je to spremenilo vajino skupno življenje?

LORRAINE: Da in to popolnoma. Yves, ki je prej več časa hodil ven, je zdaj izrabil vsako priložnost da je ostajal doma — in v tem je našel zadovoljstvo. Začela sva si deliti stvari in skupaj delati. Najin zakon se je obnovil — vrnila se je najina ljubezen. Otroci so ponovno odkrili očeta, ki je skrbel zanje. Družina in prijatelji so opazili spremembo na Yvesu. Naši otroci so se začeli veseliti komuniciranja z nama — z nama so delili svojo srečo, kakor tudi težave. Smejati se skupaj z otroci je neizmerna radost.

YVES: Bilo je tako čudovito za mojo ženo in zame priti do točke, na kateri sva si lahko rekla »Ljubim te«.

In to je prišlo iz globine mojega srca. Moje prioritete so se spremenile in spoz-

Yves in Lorraine Leclerc

nal sem pravo srečo. Spomnim se, da sem neke noči, ko sem se vračal iz cerkve, razmišljal o tem, kako se je vse spremenilo. Moral sem se vprašati: »Kaj se dogaja s teboj, Yves?« Dobil sem odgo-

vor: »Yves, zaljubljen si v Jezusa«. To je bilo tisto, kar mi je dajalo takšno radost!

Po nekaj mesecih sem se pridružil FGBMFI-ju. Moram priznati, da je bilo presenetljivo videti in slišati, kaj vse počne Bog v življenju navadnih ljudi.

Celo v mojem poslu se je ogromno spremenilo — ljudje so opazili dramatično razliko. Kadar so pokazali zanimanje, sem jim povedal, kako je prišlo do te spremembe. Danes vidim svoje življenje kot dragoceno darilo, ki mi ga je podaril Bog — darilo, ki mi ga je dvakrat podaril. Za to se mu nikoli ne morem dovolj zahvaliti.

Yves Leclerc je trgovec. Njegova žena, Lorraine, je učiteljica. Imata dva otoka, Marie-France in Martine. Yves je predstavnik FGBMFI-ja v območju Montreala.

nadaljevanje s strani 5 **NEKOČ PROSTOZIDAR** **JOHN WALKER**

Jezus je dejal: »Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu razen po meni« (Jan 14:6). Jezus je edini z močjo izrekel te besede, kajti on je bil upravičeno Tisti, Očetov sin. Odslužil je najvišjo žrtev na poti do križanja na Kalvariji. Mnogo ljudi je umrlo za različne stvari, toda edino on je ponovno vstal. Kot kristjan verjamem, da je Jezus edina pot k Bogu.

GLAS: Verjamete, da Bog aktivno sodeluje pri vašem poslu?

JOHN: Da. Zavestno smo se odločili, da naše posle predamo Bogu. V podjetju imamo redne termine za molitev. Ker

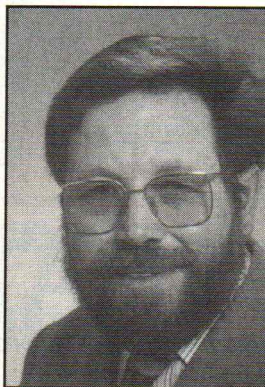
smo odgovorni za denar naših klientov, so tu vedno prisotne pomembne odločitve. Najpomembnejše je, da delujem pošteno, v najboljšem interesu moje stranke. Potrebujem pa tudi medsebojno zaupanje ljudi, s katerimi sklepam pogodbe. Nikoli ne bi delal kompromisov na tem mestu. Verjamem, da je način, kako se obnašamo v poslu, otipljiva priča, ki pokaže svetu naše krščansko zaupanje.

John Walker, FRICS je nadzornik v »Chartered Quantity« in šef podjetja nadzornikov »Chartered Quantity«, ki jo je osnoval sam skupaj s svojim kolegom v letu 1976. Je nacionalni direktor FGBMFI-ja za Midlands, Anglija. John in njegove žena, Margaret, imata dve hčerki, Lynn, Helen in sina Simona.

ZAMENJANE PRIORITETE

Willy Hefti, Utendorf, Švica

V globokem spoštovanju sem sedel tam in ugotavljal, da sem ozdravljen. Lahko sem svobodno dihal in končno sem lahko premikal roke brez bolečin! Radost je polnila moje srce. Teoretično sem vedel, da Bog lahko ozdravi in to sem celo govoril drugim, toda zdaj sem to sam izkusil. To je bil čudež!

Ko pogledam nazaj, se spomnim, da so mi nekoč ponudili mesto v karizmatični krščanski skupini in sem odgovoril z »Nikoli!«. Takrat sem bil star 17 let in imel sem se za »frajerja«, ki je vsako minuto prostega časa želel obiskovati glasbeni konzervatorij.

Na prigovarjanje svoje matere sem se končno vdal in jo spremljal na krščansko srečanje. Zdelo se mi je, kot da me govornik pozna in govori direktno meni, čeprav bi bilo to nemogoče. Zdelo se je, da naslavlja vsako podrobnost mojega življenja. Bil sem tako ganjen, da sem, doma padel na kolena in prosil Jezusa Kristusa, naj pride v moje življenje in prevzame vodstvo. Tedaj se ni nič zgodilo, toda naslednje dni sem čutil vročo željo prisostvovati molitveni skupini, ki jo je organizirala ista krščan-

ska skupina. V Kratkem času je glasba postala postransko zanimanje.

Kljub mojemu šolanju sem aktivno sodeloval z ostalimi kristjani in našel zanimanje v Jezusa Kristusa. Počasi mi je postalo jasno — Bog ni želel dela mojega časa, financ in sposobnosti. Želel je mene celega. Kot posledica tega sem začel obiskovati Biblijski colage na švedskem. Sledeč temu, sem poravnil preizkus za moje posle v Nemčiji, v času katerih sem bil aktiven v lokalni cerkvi.

Težka izkušnja, ki sem jo sam doživel me je ranila in me navdala z bridkostjo. Vrnil sem se domov v Švico in delal v svojem podjetju z lesenimi izdelki. Kmalu sem se poročil in tu je bilo novo razočaranje — z ženo nisva mogla imeti otrok. Moja žena, Elizabeth je želela otroka posvojiti, jaz pa sem bil še

nezmožen izraziti svojih notranjih bolečin, ki so me razjedale. Povrh vsega sem trpel konstantne bolečine, ki sta jih povzročala astma in prebavne težave. Zaradi konstantnih napadov astme sem bil prisiljen pustiti delo.

Nato sem na seminarju v juniju 1989 videl povezavo med grenkobo in mojim šibkim zdravjem. Zaželel sem si želim svobode, da želim porostiti, in da želim, da se mi porosti. Nato smo začeli moliti za ozdravljenje mojega telesa. Že na samem začetku sem začutil moč Boga, ki je delal na mojem telesu. Celo moja

desna noga, ki je bila krajša od leve, se je podaljšala. Nekaj dni za tem sem obiskal zdravnika, ki je potrdil, da astme nimam več. Toda to ni bilo vse. Tudi moja nocrantost je bila osvovina bolečin preteklosti — grenkoba je izginila. Bil sem ozdravljen! Od takrat sem zdrav, v mojem življenju pa je nov občutek radosti.

Willy Hefti je poročen z Elizabeth, dela kot prodajalec postelj in je član FGBMF-jevega oddelka v Bernu.

REVMATIZEM

John Puntis, Herefordshire, Anglija

Od svojega enajstega leta sem trpel za revmatizmom na različnih delih telesa. V šoli sem imel konstantne težave z desnim ramenom. Mati je dejala, da so to le bolečine, ki naraščajo in ta razlaga me je zadovoljila. Toda revmatizem je naraščal in dejstvo, da sem spal na vlažnem mestu je stanje še poslabšalo.

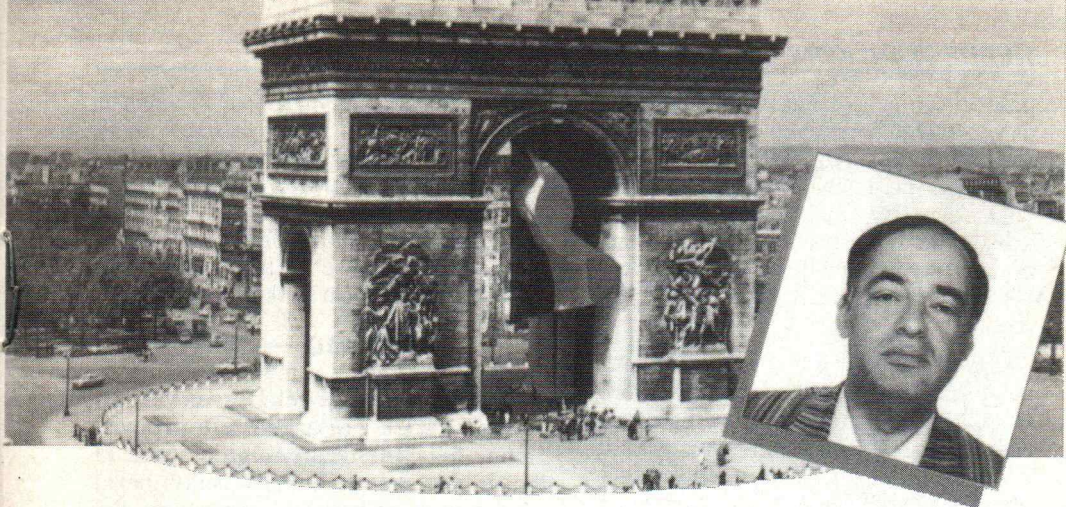
Pri sedemdesetih sem imel težave z obema bokoma. Moj prijatelj je imel umeten vložek za stik, toda jaz sem razmišljal o boljši možnosti. Pridružil sem se skupini tridesetih kristjanov, ki so odšli na petnajstdnevni izlet v Izrael. Drugi dan bivanja v Jeruzalemu sem obiskal bazen Siloam. Deset ali enajst

ljudi iz skupine je odšlo z menoj. Prosil sem jih naj molijo zame. Imeli smo skupno molitev, ki je trajala pol ure. Na koncu sem ugotovil, da sta oba boka ozdravljena in osemanjst let po tem še nisem imel nobenega revmatizma ali artritisa.

Letos sem obiskal zdravnika in ta me je vprašal, kako da sem pri svojih letih še tako zdrav. Povedal sem, da je to delno usluga Gospoda Jezusa, in da uživam v njem.

John Puntis je star 88 let in je upokojen slikar znakov. Svojo sposobnost uporablja v cerkvah in krščanskih organizacijah. John je član oddelka FGBMF-ja.

.....**Neprestani**.....

KONFLIKTI

André Halpern, Pariz, Francija

Moji starši so bili versko pasivni Judje. Pred drugo svetovno vojno se zapustili Nemčijo in se naselili v Parizu. Tam smo bili rojeni moj starejši brat, sestra in jaz. Bili smo bogata družina. Starša sta hotela imeti samo dva otroka, zato je bilo moje rojstvo za njiju nedobrodošlo presenečenje. Rodil sem se s šestimi prsti na vsaki roki, zato sem moral že v prvem letu na operacijo. Bil sem zelo občutljiv in težkega značaja, zato se mi je zdelo, da me starši zavračajo. Na začetku vojne smo si našli zatočišče v neokupiranem predelu. Proti koncu vojne so Nemci odkrili moje starše in jih kot Jude poslali v taborišče. Nek očetov prijatelj se je zavzel zame in mi rešil življenje. Na koncu vojne so bili starši tik pred odhodom v smrt osvobojeni. Z velikim veseljem smo se ponovno srečali.

Konflikt z očetom

Svoje šolanje sem začel na Lycée Carnot v Parizu in nadaljeval na »École Supé-

rieure des Arts Appliquées à l'Industrie«, kjer sem končal grafično smer. Živel sem s starši. Z očetom sem kmalu prišel v hud konflikt, kajti bil je skrajno avtoritativna oseba. Rezultat: odšel sem od doma. Eno leto sem delal v Londonu in to je bilo najsrečnejše leto mojega življenja. Končno sem bil svoboden in neodvisen! Po vrnitvi v Francijo so se spori znova začeli in začel sem razmišljati o ustanovitvi svojega družinskega gnezda.

Konflikt v družini

Nekako v tem času sem srečal Elizabeto, ki je bila v Parizu učiteljica. Rojena je bila v tradicionalni katoliški kmečki družini v Loreni. Odločila sva se, da se bova poročila, zato sem jo pripeljal predstaviti svojim staršem. Sprejeli so jo zelo hladno, ker je bila kristjanka. Po drugi strani tudi Elizabetini starši niso bili navdušeni, da bi bil njihov zet Jud. Kljub vsem tem težavam sva se poročila. Elizabeta je

posebej vztrajala in postavljala kot pogoj, da verski obred opravimo v katoliški cerkvi. Bila je vojna in se me krstili pred poroko. Že pred tem mi je Elizabeta povedala, da ne bo mogla roditi, ker je bila krhkega zdravja. Toda stanje se ji je občutno izboljšalo in kmalu sta se nama rodila Géraldine in Fabrice. Z otroci sva bila zelo srečna.

Moji starši so si v bližini kupili stanovanje, zato so najeti apartma pustili nam. Géraldine in Fabrice sta bila edina vnuka, zato sta ju z ljubeznijo pazila, ko sva bila z ženo oba v službi. Nista pa marala, da bi otroci preživljali svoje šolske počitnice z Elizabetinimi sorodniki. Odnosi s starši so se slabšali in kmalu sva morala najeti in plačati varuško za varstvo otrok.

Čez eno leto je oče umrl zaradi srčnega napada, a me o tem niso obvestili. Bil sem šokiran in užaloščen, saj niti na pogreb nisem mogel. Poklical me je družinski pravnik in mi povedal, da je oče v svoji oporoki zapisal vse svoje imetje in bogastvo drugim članom družine, mene pa je izključil iz dedovanja. Postal sem še bolj zargenjen.

Konflikt v zakonu

Na začetku zakona sva bila zelo srečna. Dobro sem zaslužil in vse je bilo v redu. Toda sčasoma se je začel moj zagnan temperament kazati v divjih prerekanjih. Nisva se mogla med seboj več niti pogovarjati. Prepirati sem se začel še s taščo. Začela sva se sovražiti in ob nekem izpadu naju je moral sin ločiti. Bil sem nezadovoljen in sem izdal ženo; šolske počitnice je z otrokoma preživela pri njenih starših. Zasvojili so me porno filmi in življenje se je vse bolj spreobračalo v pekel.

Zaradi divje napadalnosti sem izgubil službo. Dve leti nisem mogel najti druge, zato sem tudi izgubil vse pravice nezaposlenih, kar me je še bolj pahnilo v obup.

Notranji konflikt

Nekoč sem šel mimo Scientološkega centra in vstopil; njihova filozofija me je

zelo pritegnila. Opravil sem osebnotni test in postal član. Tri mesece sem obiskoval tečaj in si kupil njihove knjige. Zanimati me je začela tudi astrologija in naročal sem si pisanje horoskopov. Vse to ni nič zmanjšalo mojih problemov. Razmišljal sem: »Vse je brezupno — ni Boga.« Odločil sem se skočiti pod vlak.

Končno — mir

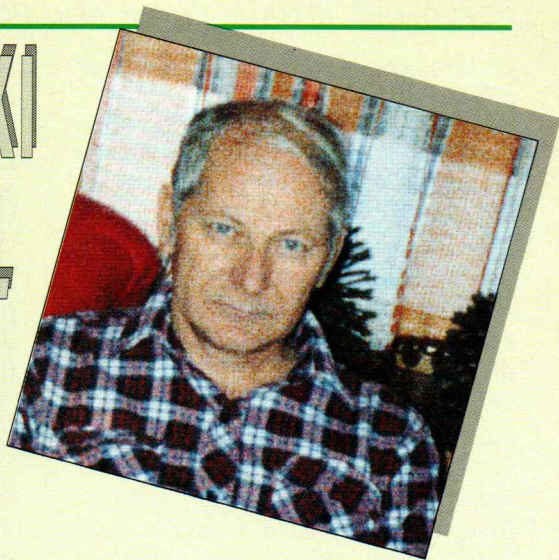
V tej stiski mi je nekdo svetoval, naj grem v Parizu v pisarno Zveze nezaposlenih. Tam sem srečal nekega kristjana, ki mi je povedal, da imajo v cerkvi nekaj Judov in me je povabil k bogoslužju. Šel sem in bil silno presenečen nad ljubeznijo, ki sem jo videl med kristjani in Judi. Čeprav sem bil na začetku zelo previden, sem kmalu začel redno prihajati na bogoslužja. V Boga sem živo veroval in Jezusa sprejemal kot preroka, nisem si pa mogel predstavljati, da bi bil ŽIVI BOG. Nek prijatelj me je povabil na evangelizacijo, kjer je govoril Billy Graham. Kar sem slišal, me je globoko ganilo in ko je povabil, naj sprejmemo Jezusa v svoja življenja, sem se odzval. Bridko sem se razjokal nad zmešnjavo v svojem življenju in prosil sem Jezusa za odpustanje. Spoznal sem, da je umrl na križu, da bi jaz lahko imel večno življenje. Globok mir mi je napolnil srce. To je bila največja sprememba v mojem življenju.

Sovraštvo in upornišтво sta izpuhteli iz mene. Nikoli prej se nisem tako prijetno počutil. Odrekel sem se vsem stikom s scientologijo in astrologijo, pa tudi vsem drugim oblikam izprijenosti. Življenje je bilo popolnoma spremenjeno. Žena se je prej hotela ločiti od mene, zdaj pa si je premislila. Končno sem našel veselje in mir.

André Halpern je grsfični strokovnjak, žena Elizabeta pa učiteljica. Imata dva otroka: Géraldine (18 let) in Fabrice (16 let). André je sekretar evangelizacijske skupine FGBMFI v Parizu — St. Lazare.

POSLOVNEZ, KI GA JE ZLOMIL ALKOHOL

**Roger Doré,
Rawdon, Quebec**

Če nisi šel ven in pil s prijatelji, enostavno nisi bil mož. To je bil način, razmišljanja mojih prijateljev, ko sem odraščal. Kot si lahko mislite, je pitje postalo težavno. Na delu so me pogosto prosili, naj zabavam stranke. Z leti sem postal popolnoma zasvojen alkoholik. Nisem mogel prenehati s pitjem. Nekajkrat sem poizkusil in postal sem tako zlovoljen, da sem ponovno začel.

Na koncu sem popil okoli 24 steklenic piva na dan — včasih pa sem po vrhu dodal še štirideset kozarčkov viskija. Bilo je tako hudo, da sem včasih vsepovsod videl pajke — bilo je zatrašujoče. Tako me je bilo strah, da sem še več pil. Moje zdravje se je tako poslabšalo, da sem bil pri petintridesetih letih videti, kot da jih imam šestdeset.

Poslovno sem potoval po Quebecu in predstavljal baterije. Vsakega sem se

bal in stranke nisem mogel obiskati, če prej nisem spil kakega kozarčka. To je vplivalo tudi na moj zakon — le poredkoma sem bil doma.

GLAS: Lucille, kako ste gledali na te težave?

LUCILLE: Zares se nisem zavedala, da alkohol lahko tako zasvoji. Vse, kar sem vedela je bilo, da v mojem zakonu nekaj ni v redu. Ljubila sem svojega moža in želela sem si, da bi bil srečen, toda sčasoma so se stvari poslabšale in nisem razumela, kaj je narobe. Po petnajstih letih sem prvič pomislila na ločitev.

GLAS: Roger, ste se zavedali resnosti situacije?

ROGER: Ne. Tako sem bil zasvojen z alkoholom, da na to nisem mislil. Vedel sem, da ljubim svojo ženo, toda nisem videl, da ji je tako nevzdržno. Če povem po pravici, sem prihajal domov ob treh ponoči tudi takrat, ko nisem bil na poti. Včasih sem telefoniral in dejal: »Poglej, ne vem točno,

kje sem, a poizkusil bom kar najhitreje priti domov.«

Nekega večera mi je na poti domov postalo slabo in začel sem pljuvati kri tako, da so me morali odpeljati v bolnišnico. Povedali so mi, da je moj primer zelo resen in da me bo pijaca pokopala, če je takoj ne opustim. Ko sem povedal zdravniku, koliko sem pil, se je smejal, saj je mislil, da je to nemogoče. Obljubil sem, da bom poskusil. Šel sem v gostilno z namenom, da bi naročil Coca Colo. Naslednje kar sem videl je bilo to, da moram popiti pivo in nato še viski. Ko sem zjutraj ob petih plezal v avto, sem vzkliknil: »Jezus, če obstajaš, naredi nekaj! Dovolj mi je! Ničesar v zvezi s svojim življenjem nisem sposoben ukreniti!«

Kot posledica tega klica iz srca je Bog naredil čudež v obupanem alkoholiku. Od takrat se nisem več dotaknil pijače. To je bilo osemindvajsetega novembra 1973 leta.

Kasneje sem po radiju slišal oglas za anonimne alkoholike. To je bila podpora, toda še vedno sem želel več vedeti o Bogu. Vedel sem, da je On tisti, ki me je ozdravil.

Štiri leta kasneje me je prijatelj povabil na večerjo FGBMFI-ja. Na tem srečanju sem povabil Jezusa Kristusa v svoje življenje, naj name deluje tako, kot On hoče. Od takrat se je moje življenje popolnoma spremenilo. Pomagal mi je prenehati s kajenjem, česar sam nisem bil sposoben storiti.

Ozdravil me je in spremenil moj odnos do ljudi.

GLAS: *Lucille, kako ste gledali na spremembo z Roger jem?*

LUCILLE: Ko je Roger pil, sem mislila, da so vse najine težave njegova krivda. Ko pa je prenehal piti, sem videla, da moje težave niso preprosto izginile. Z njim sem odšla na večerjo z FGBMFI-jem. Ta večer sva oba posvetila svoje življenje Jezusu Kristusu. Sledeč tej izkušnji teden za tednom, mesec za mesecem, sem v celoti vide-la, da Bog deluje v Rogerju. Jezus je spremenil najin zakon.

ROGER: Začel sem ljubiti ljudi, ki jih prej nisem ljubil. Še bolj presenetljivo pa je bilo, da so me drugi začeli ljubiti. Navajen sem bil biti sam in vzljubil sem to osamljenost. Zdaj je bilo vznemirljivo početi stvari z drugimi ljudmi.

Toda en problem je ostal. Mučili so me tako močni glavoboli, da sem od bolečin z glavo tolkel ob zid. Prijatelji so molili, da bi me Bog ozdravil. Na sestanku FGBMFI-ja v Kaliforniji so nekateri prijatelji zopet molili zame. Ves dan sem imel glavobol in šele zvečer sem se lahko pridružil skupini. Naenkrat sem se počutil izvrstno — bil sem ozdravljen — Bog je naredil čudež! Od tega večera sem imel en sam napad in v Jezusovem imenu smo molili, naj preneha. Grozljiv glavobol je izginil in se ni nikoli več pojavil. Pred tem sem imel napad trikrat do štirikrat na teden.

Danes se tako dobro počutim! Ljudem pravim: »Dajte vse Gospodu Jezusu Kristusu. Spremenil je moje življenje in me pozdravil. Tudi tebi lahko pomaga!« Z Lucille sva zdaj

tako srečna. Preden pa je Jezus vstopil v najino življenje, sva bila skoraj popolnoma strta. Zdaj sva sposobna dati in vidiva, da nama Bog vse povrne. Najprej je bilo težko dati, toda naučila sva se, da če več dava, več dobiva. Nekateri mislijo, da sva bogata, toda vse, kar imava, pripada Jezusu.

Nič na tem svetu naju ne bi moglo prepričati, da bi se vrnila na staro pot. Razlika je, kot če primerjaš noč in dan.

GLAS: *Kako so te spremembe vplivale na vaš zakon?*

LUCILLE: Nekaj časa je trajalo, da je Gospod spremenil najin zakon. Spremenil je moj način gledanja na Rogerja. Šestnajst let je moral živeti po mojih pričakovanjih. Bog me je naučil ljubiti Rogerja takšnega, kot je. Spremenil je najin zakon in vanj vлил novo ljubezen. Nič več ne mislim, da sem jaz tista, ki mora imeti vedno prav. Zdaj svojih težav sploh ne povem Rogerju, temveč Bogu in ga prosim: »Če imam prav, Bog, spremeni Rogerjevo mišljenje, če nimam, Bog, prosim spremeni moje.« Vse, kar moramo storiti je, da sledimo Jezusu in tako lahko odpravimo vse težave.

GLAS: *Roger, če bi lahko ponovno doživel zadnjih šestnajst let, bi kaj storil drugače?*

ROGER: Da. Več časa bi preživel z Biblijo, v molitvi in z drugimi verniki. Jezus je odgovor in mnogokrat si sami otežujemo stvari, ko nosimo bremena s katerimi bi Bog opravil namesto nas, če bi jih le položili v Njegove roke.

Roger Doré je svetovalec za poslovne karijere. Njegova žena, Lucille je tajnica. Roger je področni predstavnik FGBMFI-ja v Quebecu.

NI BIL BREZUPEN PRIMER

*Serge Jaunasse, La Chapelle
Basse Mer, Francija*

Ko sem bil star šest let, sem dobil brata. Bil je večkratno prizadet. Njegovo stanje je bilo tako težko, da moj oče tega ni prenesel. Doživel je zlom in za več let so ga poslali v bolnišnico, mati pa si je morala poiskati delo, da bi lahko vzdrževala družino.

To je promenilo, da so zame skrbele varuške. Nekega dne je moja varuška s pomočjo prijatelja ubila človeka, meni in mojemu sosеду, ki sta naju odkrila na zadnjem sedežu avtomobila, pa sta zabičala, da morava molčati. S takšnimi primeri okrog sebe sem se pri dvanajstih odločil, da bom začel skrbeti sam zase. Ni dolgo trajalo, ko sem zakrivil več manjših kriminalni dejanj, ki so me pri osemnajstih letih oblikovala v kriminalca. Moje življenje se je tako poslabšalo, da bi lahko nekega dne končal v zaporu, torej sem utišal svoje kriminalno življenje. V želji, da bi našel stabilnost sem se odločil za poroko. Takrat sem spoznal Martine. Tudi ona je imela težko otroštvo. Kmalu po poroki se nama je rodila

hči Sarah. Kljub temu se moja notranja praznina ni izpolnila; samo naraščala je.

Ni trajalo dolgo, ko sem se začel s svojimi prijatelji zopet predajati mestnemu življenju in prihajati domov pijan. Nato sem si zlomil nogo in bil kmalu za tem zaradi napake odpuščen z dela. Ker nisem imel posebno dobre izobrazbe, je bilo težko najti delo. Preostala so mi samo priložnostna dela. Naša finančna situacija je postala pereča in se je slabšala, dokler nam niso ostali samo dolgov. Kot si lahko predstavljate, je bilo to pogubno za najin zakon. Ljubila sva drug drugega, vendar nisva našla načina, da bi si to izrazila.

Končno sem našel zaposlitev, vendar pa mi delo ni bilo všeč. Pri 27 tih, se je zdelo, da je moj edini uspeh v onesrečevanju tistih, ki jih imam rad. Nisem več našel smisla življenja in odločil sem se, da ga končam. Na srečo se je Martine tega dne vrnila zgodaj domov. Našla me je nezavestnega. Poklicala je rešilni avto, ki je prišel ravno še ob pravem času, da so mi lahko rešili življenje. Ko sem se ponovo zavedel, sem spoznal, da

nima pomena ponovno poskušati, kot tudi, da se življenje ne konča s fizično smrtjo.

Trudil sem se obrniti novo stran svojega življenja, vendar so se moji napori končali z živčnim zlomom. Končno me je zdravnik označil kot brezupen primer, Martine pa je svetoval, da me zapusti.

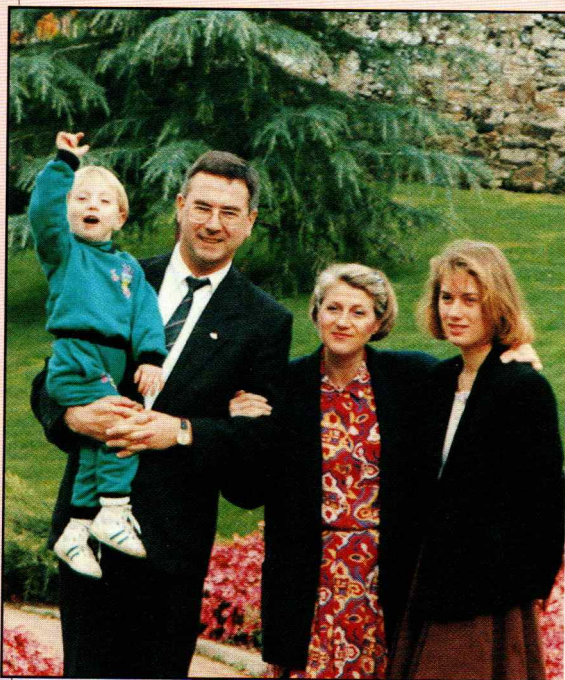
Moje zdravje se je tako poslabšalo, da sem v 6-tih tednih popolnoma shujšal. Tedaj sem zvedel za »zdravitelja«. Povedali so mi za 78 let staro ženo, ki se pogovarja z Bogom in komunicira s svojo mrtvo sestro. Ukvarjala se je s tako imenovano belo magijo. Name je položila svoje roke in moje zdravje se je izboljšalo. Obiski pri njej so me inicirali v različne okultne prakse — biti medij, zdravitelj, jasnovidnost itd., začel sem verjeti v reinkarnacijo.

Poslušal sem ženin nasvet in odšel v cerkev, da bi molil. Tam sem imel vizijo, videl sem križ in vse moje življenje se mi je odvilo pred očmi. V tem trenutku sem nekako vedel, da je Jezus Kristus umrl na križu, da bi bilo meni lahko oproščeno. Čutil sem Jezusa, ki me je vabil, naj mu sledim — in mu dopustim, da mi ozdravi življenje. Čeprav se me je ta izkušnja globoko dotaknila, nisem o njej nikomur povedal. S svojo okultno prakso sem nadaljeval še skoraj tri leta.

Istočasno sem postal veren in začel obiskovati cerkev. Bogu sem poskušal ugajati po svojih lastnih močeh v upanju, da bom nagrajen v nebesih. Pridružil sem se krajevnemu delavskemu sindikatu in postal celo direktor naše sekcije. Ves ta čas sem se aktivno ukvarjal z magijo.

Ko se je začel proces ločitve, se je Martine izjokala Bogu: »Bog, če ne boš odrešil mojega moža magije, se bom ločila in to mislim resno!« Bog je uslišal

njeno molitev. Kmalu zatem sem srečal prijatelja iz otroštva, ki me je povabil na večerno srečanje FGBMFI-ja (Mednarodna družba poslovnih ljudi celega evangelija). Vsi na tem srečanju so izgledali tako mirni. Slišal sem pričati moža o dejstvu, kako je Bog spremenil njihova življenja. Bilo je tako vznemirjujoče, da sem prišel na naslednje srečanje, tokrat z Martine. Mislila je, da samo skačem iz ene sekte v drugo, vendar je šla vseeno z mano. Sprva so se ji zdeli vsi nori. Vendar sva vseeno še prihajala. V tem času sva oba posvetila svoje življenje Jezusu Kristusu.

Takoj se je vse spremenilo.

Ko sem naslednji dan vstal, sem se počutil drugače — žalost je nadomestil mir. Spoznal sem, da so okultne prakse upiranje Božji volji. Priznal sem svoje

delovanje in ga zanikal. Bog me je osvobodil alkohola. Kasneje sva oba sprejela krst v Sv. Duhu. ženo sem prosil odpuščanja za vse odnose, ki sem jih imel izven zakona. Bog je že pripravil njeno srce in kmalu sva se ponovno zaljubila. Prav tako sem prosil svojo hči, da mi oprosti, ker nisem vedel kako močno jo ljubim. Naši odnosi so se v trenutku izboljšali. Takrat je tudi Sarah povabila Jezusa Kristusa v svoje življenje. Danes je Sarah mlado dekle, ki izžareva svojo vero in govori o svojem odnosu z Bogom vsem, ki so okrog nje.

Gospod Bog me je vodil od enega do drugega in lahko sem prosil odpuščanja mnoge ljudi, ki sem jih ranil v času svojega popivanja — obenem sem jim pripovedoval o čudežu, ki se je zgodil v mojem življenju.

Z Martine sva začela moliti za ljudi, s katerimi sva delala. Deset od njih je posvetilo svoja življenja Jezusu. Kjer delava, imamo danes molitveno skupino. Bili smo celo priča, ko je Bog po molitvi ozdravil žensko raka.

Gospod nama je povedal, da bova dobila sina. Ko je Martine ugotovila, da je noseča, sva bila zlomljena. Nato sva prosila Boga, da bi nama dal dom, ki bi ustrežal našim potrebam in bil v mejah finančnih zmožnosti. Istega dne, ko se je rodil David, sem kupil hišo, v kateri živimo še danes. Resnično lahko rečem brez vsakega dvoma, kar se zdi človeku nemogoče, za Boga ne predstavlja nobenega problema.

Serge Jaunasse je tehnični zastopnik Ministrstva za opremljanje. Martine je zastopnik za posredovanje dela. Imata dva otroke: Sarah (19 let) in David (3 leta). Serge je tudi področni predstavnik FGBMFI-ja v južnem Nantes-u.

Pripravljamo slovensko izdajo te napete knjige, ki opisuje čudežno božje vodstvo po svetem Duhu v osebnem in poslovnem življenju ameriškega poslovnega človeka z armenskim poreklom, Demosa Šakarijana. Naročili jo boste lahko na naslovu izdajatelja Glasa (gl. stran 19).

Naročanje GLASA

Pričujoči časopis pri-
naša resnico Jezusa
Kristusa nekristjanom,
kristjanom pa spodbu-
do za vero. Naročite ga
tudi svojim prijateljem
in znancem. Na razpo-
lago imamo tudi Sveta
pisma in nekaj dobre
krščanske literature.

Dragi bralec!

Med branjem pričevanj v tem časopisu ste se morda vprašali, če lahko tudi sami osebno spoznate Boga in dobite mir v svoje srce. Jezus je povedal, da se je človeku potrebno v duhu znova, od zgoraj roditi, če hoče poznati Boga, ki je Duh. Za to Vam je potrebno:

1. Priznati Bogu, da ste živi sebično. Ko ga niste častili kot Gospoda svojega življenja, ste grešili in bili od njega ločeni. »Šaj so vsi grešili in so brez božje slave« (Rim 3,23).

2. Spokorite se tako, da se spreobrnete k Bogu; prosite ga, naj vam odpusti vse grehe ter pomaga, da boste v naprej živeli po njegovi volji. Če pa se ne spreobrnete, boste vsi enako pokončani« (Lk 13,3).

3. Verujte, da je Jezus Božji Sin; ko je na križu umrl, je nase vzel vse vaše grehe, da bi lahko dosegli božje odpuščanje. »Bog je namreč svet tako ljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor veruje vanj, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje« (Jn 3,16).

4. Priznajte Bogu, da zdaj sprejemate Jezusa za svojega Odrašenika in za Gospoda svojega življenja. »Zakaj če boš s svojimi usti priznal, da je Jezus Gospod, in boš v svojem srcu veroval, da ga je Bog obudil od mrtvih, boš rešen« (Rim 10,9).

Če ste se po skrbnem premisleku in po branju navedenih svetopisemskih vrstic odločili, da boste naredili ta pomemben življenjski korak, tedaj na glas molite: »*Dragi Bog! Zavedam se, da sem grešnik* in na poti v pogubljenje. S srcem verujem, da je Tvoj Sin Jezus umrl za vse grešnike, tudi zame, in je prelil svojo sveto kri, s katero pere moje grehe. Jezusa priznavam za Zveličarja in Gospoda svojega življenja in se Ti zahvaljujem za dar večnega življenja. Zaupam Ti, da mi boš pomagal živeti po Tvoji volji.«

Bog Vas je sprejel. Za dokaz ne iščite in se ne naslanjajte na občutke. Ti se namreč spreminjajo, toda Vaš novi odnos z Bogom ima za osnovo njegove obljube (Rim 10,13). Povejte tudi drugim o svojem odnosu do Jezusa, naj vas ne bo sram (Mt 10,32). Vsak dan si vzemite čas za molitev in branje Svetega Pisma (1 Pt 2,2; Ps 37,4; Rim 8,14).

Sporočite nam, če ste se odločili za najvažnejšo stvar svojega življenja. Pomagali vam bomo, da boste na poti lepo napredovali.

Pišite na naslov:

DUHOVNO OBZORJE — GLAS

pp 53

61107 LJUBLJANA

TROJNI NAMEN PRIČUJOČE ŠTEVILKE GLASA:

1. Izpričati božjo prisotnost in moč v današnjem svetu z vestjo celega Evanjelija za celega človeka.

2. Pripraviti osnovo krščanske skupnosti za ljudi, kateri so doživeli Jezusa Kristusa in jih opogumiti, tako da lahko sveži in duhovno obnovljeni služijo Bogu v svojih cerkvah.

3. Pomagati k večji edinosti vsem kristjanom.

GLAS

je izdalo
DUHOVNO OBZORJE, Celovška 70, Ljubljana,
kot samostojno prilogo
Golgotski vesti 1-2/91.
Odgovarja Mihael Kuzmič
Naklada 3000 izvodov
Copyright za prevedene tekste ima:
FGBMFI, 30 Mechelse Steenweg, Leuven,
Belgija. Editor Blair Scott. No. 915

GLAS

Duhovno obzorje

pp 53

61107 LJUBLJANA

☐ Želim Vam sporočiti, da sem se odločil živeti za Jezusa Kristusa. Prosim Vas, pošljite mi knjižico »Po tistem, ko ste sprejeli Kristusa«.

☐ Pošljite mi več informacij, kako sem lahko dober kristjan. Ime, priimek in naslov (s tiskanimi črkami):

V TEJ ŠTEVILKI

CENTER MOJEGA UNIVERZUMA

Stran 6

POSLOVNEŽ, KI GA JE ZLOMIL ALKOHOL

Stran 13

NI BIL BREZUPEN PRIMER

Stran 16

**Mednarodna družba
poslovnih ljudi celega
evangelija (FGBMFI)**

Dodatne informacije dobite na naslovu:

Ne zavržite te revije... Dajte jo prijatelju.